

Άποαιστεροποίηση και άποσοβιετοποίηση

του Παναγιώτη Μποκοβού

Η μεταπολίτευση του 1974, θέλησε να επιβάλει την πραγματική κοινοβουλευτική δημοκρατία, όπως την όριζε το Σύνταγμα του 1975, το οποίο αναγνωρίζει στους πολίτες δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις. Στά πλαίσια αυτά επιτράπηκε η λειτουργία ακόμη και του ΚΚΕ, το οποίο λίγα χρόνια αργότερα, άρχισε να άμφισβητεί το Σύνταγμα, να δηλώνει ότι δέν ψηφίζει κανένα για Πρόεδρο τής Δημοκρατίας, γιατί αυτός είναι όργανο του κατεστημένου και ύπογράφει νόμους πού καταπιέζουν τόν λαό, αλλά και να μήν εφαρμόζει νόμους «καταργώντας» τους στό πεζοδρόμιο.

Όσο ήταν στην πρωθυπουργία ό ισχυρός άνήρ τής μεταπολίτευσης, ό Κωνσταντίνος Καραμανλής, τό Σύνταγμα και οι νόμοι γίνονταν σεβαστοί, από κόμματα και πολίτες, αλλά μέ τήν άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην έξουσία, τέλη του 1981, άρχισε τό ξήλωμα τής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, μέ τήν καταπάτηση τών νόμων, τήν αναγόρευση του συνδικαλισμού σε πυλώνα τής δημοκρατίας και τέλος μέ τήν κατάργηση όλων τών ούσιωδών άρμοδιοτήτων του Προέδρου τής Δημοκρατίας και τή μεταβολή του πολιτεύματος σε πρωθυπουργοκεντρικό, ήτοι σε κοινοβουλευτική δικτατορία του ενός. Από αυτή τήν άποψη μπορούμε να ύποστηρίξουμε ότι ή άναθεώρηση από τό ΠΑΣΟΚ τών σχετικών άρθρων του Συντάγματος, ήταν άντισυνταγματική γιατί άλλοίωσε τήν ούσία του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος. Όρθως έπομένως ή κυβέρνηση, στην προωθούμενη συνταγματική άναθεώρηση προβλέπει αύξηση τών άρμοδιοτήτων του Προέδρου τής Δημοκρατίας, ώστε να επιτευχθεί ίσορροπία μεταξύ τών δύο βασικών πόλων του πολιτεύματος, αυτού και του πρωθυπουργού.

Τελικά ή καταπάτηση τών νόμων από τούς συνδικαλιστές όλων τών άποχρώσεων, πού ούσιαστικά καβάλησαν τά κόμματα πού τούς άνέδειξαν και τυραννούν τήν κοινωνία μέ τίς ενέργειές τους, έγινε ό κανόνας και ένας από τούς βασικούς λόγους πού όδήγησαν τή χώρα στην παρακμή και στη χρεωκοπία. Οι καταλήψεις κτιρίων, λιμένων, όδών, πλατειών, οι πορείες, οι άδικαιολόγητες άπεργίες, επέφεραν τήν άχρήστευση τών σχετικών νόμων, δημιούργησαν ένα κλίμα άνομίας και μπάχαλου και κατάντησαν τή χώρα ξεφραγο άμπέλι και τριτοκοσμική. Τό ΠΑΜΕ του ΚΚΕ κατεβαίνει συντεταγμένο, μέ περιφρούρηση και κοντάρια, τάχα για να κρατούν τίς σημαίες του, οι κουκουλόφοροι στους δρόμους, στίς πορείες και στα πανεπιστήμια, δέρνουν, καίνε, καταστρέφουν και ύποστηρίζονται πάντοτε από τόν ΣΥΡΙΖΑ και τή λεγόμενη έξωκοινοβουλευτική άριστερά, ενώ τήν κατάργηση τών νόμων έπιζητούσαν και οι τέως συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ πού ήδη βρήκαν στέγη στον ΣΥΡΙΖΑ. Τό κράτος καταλύθηκε τόν Δεκέμβριο του 2008, όταν κυκουλόφοροι έκαψαν και κατέστρεψαν τό κέντρο τής Αθήνας και οι πλιατσικολόγοι πού τούς άκολουθούσαν λεηλάτησαν τά καταστήματα, ενώ ή κυβέρνηση απολάμβανε από τήν τηλεόραση τό θέαμα τής καίόμενης πρωτεύουσας. Η έσχατη κατάπτωση.

Παράλληλα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, από τήν άρχή, τό 1981 και μέ έντεινόμενο συνεχώς ζήλο, έκαναν ανοίγματα στην άριστερά και στους κομμουνιστικούς χώρους, για να κερδίσουν νέους ψηφοφόρους. Τά ανοίγματα ήταν διορισμοί στο δημόσιο και στίς ΔΕΚΟ, αλλά και παραχωρήσεις στο ιδεολογικό πεδίο, μέ τήν υιοθέτηση συνθημάτων και τήν ίκανοποίηση αίτημάτων πού άφορούσαν τό «βάθεμα τής δημοκρατίας», δηλαδή τό γενικό ξεχαρβάλωμα του κράτους και τής κοινωνίας. Έτσι φτάσαμε στο σημείο, ύπάλληλοι του εύρύτερου δημόσιου τομέα πού καταλαμβάνονταν δωροδοκούμενοι, να μή διώκονται πειθαρχικώς, άφου τά ύπηρεσιακά συμβούλια δέν συνεδρίαζαν ή σπανίως να τιμωρούνται μέ κράτηση μισθού

Η συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Ἡ συνέχεια ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα

Ἀποαριστεροποίηση καὶ ἀποσοβιετοποίηση

τοῦ Παναγιώτη Μποκοβοῦ

τριῶν ἡμερῶν. Ταυτόχρονα οἱ συνδικαλιστές συνδιοικοῦσαν ὑπουργεῖα καὶ ΔΕΚΟ, καταργώντας κάθε ἔννοια νόμου καὶ ἱεραρχίας, συμμετέχοντας οὐσιαστικά στὴ νομὴ τῆς ἐξουσίας. Γι' αὐτὸ ἡ σημερινὴ κυβέρνηση δέν τολμάει νά τροποποιήσει τοὺς νόμους ποὺ διέπουν τὸν συνδικαλισμὸ ἢ νά τοὺς ἐφαρμόσει, γιατί φοβᾶται τίς δυναμικὲς ἀντιδράσεις, παρὰ τὴ σχετικὴ ἐπιμονὴ καὶ ἀπαίτηση τῆς τρόικας.

Τοιοῦτοτρόπως ἐπῆλθε σὺν τῷ χρόνῳ, μία ἀριστεροποίηση τοῦ κράτους καὶ μία σοβιετοποίηση-κομμουνιστικοποίηση τῆς οἰκονομίας ἀφοῦ: ἡ δημόσια διοίκηση ἔπαψε νά δουλεύει, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι κατέστησαν ἀνεξέλεγκτοι, ἡ θηριώδης γραφειοκρατία αὐξήθηκε ὑπέρμετρα, ὅπως καὶ ἡ φορολογία, τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ἰσοπεδώθηκε πρὸς τὰ κάτω, τὸ ΕΣΥ καὶ τὰ νοσοκομεῖα του καθοδηγοῦνται ἀκόμη ἀπὸ τὸ φακελάκι, ὁ δημόσιος τομέας αὐξήθηκε ὑπέρμετρα γιὰ νά χωρέσει ἓνα ἑκατομμύριο ὑπαλλήλους, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τέθηκε ὑπὸ διωγμὸ καὶ γιὰ νά ἐξυπηρετηθεῖ ἔπρεπε νά καταβάλλει μίζα ἢ ἔστω γρηγορόσημο, ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση καὶ τὸ κέρδος δαιμονοποιήθηκαν καὶ τὸ ὄνειρο τοῦ κάθε νέου ἦταν νά γίνεи δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὅσοι δέν τὸ κατόρθωναν ἀνταμείβονταν μὲ συντάξεις καὶ προνοιακὰ ἐπιδόματα μαϊμού, ἐνισχύσεις, ἐπιχορηγήσεις ἢ μὲ μὴ κυβερνητικὲς ὀργανώσεις. Ἡ κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία, κατάντησε τριτοκοσμικὴ καὶ οἱ συνιστώσες τοῦ ΣΥΡΙΖΑ ἔφεραν στὴν ἐπιφάνεια ἀνομολόγητους πόθους γιὰ μία ρεβάνς, ὀράματα γιὰ μία σοβιετικοῦ τύπου δημοκρατία, ὀνόματα τάχα ἡρώων ἀλλὰ στὴν πραγματικότητά σφαγέων, ἐνῶ μετὰ τὸ κλείσιμο τῆς ΕΡΤ, οἱ σιτιζόμενοι στὸ ἐκεῖ σοβιετικὸ πρυτανεῖο, ἀπειλοῦσαν μὲ τὸ νέο σύνθημα: «ΕΑΜ-ΕΛΛΑΣ-Μελιγαλᾶς», ποὺ δέν χρειάζεται ἀνάλυση καὶ τὰ λέει ὅλα.

Ἐπομένως πρέπει νά ἀρχίσει ἀμέσως ἡ ἀποαριστεροποίηση καὶ ἀποσοβιετοποίηση κράτους καὶ οἰκονομίας, γιὰ νά ἀποκατασταθεῖ μερικῶς τουλάχιστον ἡ κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία καὶ νά ἀναπνεύσει ἡ ραχοκοκκαλιά τῆς Ἑλλάδας, ἡ ἀστικὴ τάξη. Ἄς δοθεῖ προτεραιότητα στὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα, στὴν ὑγεία, στὴ δικαιοσύνη, στὸν συνδικαλισμὸ καὶ στὴν κατάργηση τοῦ ΕΝΦΙΑ. Τὰ μηνύματα θά εἶναι πολλαπλά καὶ δυναμικά.